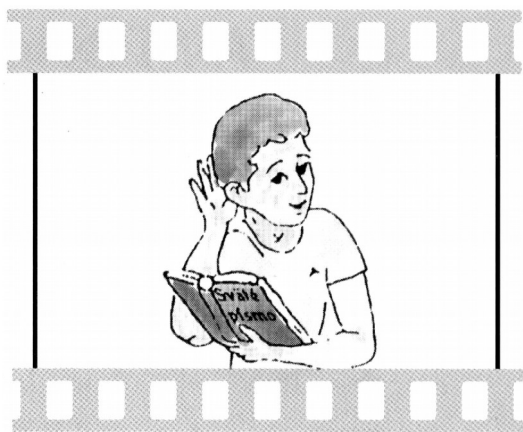

„Hovor, Pane, tvoj sluha počúva“ (1 Sam 3,9)

6

Pod'me si čítať Slovo života

Biblia a príbehy na každý deň vo Veľkom pôste 2020

Nájdí si čas a v tichu si prečítaj texty na každý deň a zamysli sa nad nimi. Môžeš to robiť takto:

1. Modlitba: *Milý Bože, chcem si prečítať tvoje Slovo života a dozvedieť sa ako mám správne žiť. Pomôž mi, aby som nasledujúce slová správne chápal a podľa nich aj konal. Amen.*

2. Čítaj texty pomaly. Keď skončíš, vráť sa k vete, slovu alebo myšlienke, ktorá ťa oslovila. Prečo sa ťa dotkla?

3. Premýšľaj o tejto vete.

4. Povedz Bohu o svojich myšlienkach. Porozprávaj sa s Pánom Bohom tak, ako sa rozprávaš so svojim priateľom.

5. Čo ti Boh chce povedať?

Zakonči chvíľku čítania a premýšľania modlitbou Otče náš, pomaly a úctivo. Pod texty na každý deň si napíš, čo sa ti najviac páčilo, čo ťa oslovilo.

Pozor, súťaž!!!

Ak chceš, zapoj sa do súťaže o najkrajší citát z Biblie alebo najkrajší príbeh. Každý citát alebo príbeh má svoje číslo. Keďže skončenie karanténnych opatrení je v nedohľadne, pošli SMS so svojim menom a priezviskom a číslom najkrajšieho príbehu na číslo **0905 744 199**. Po Veľkej noci vyžrebujeme výhercov a udelíme milé prekvapenia. *Citáty z Biblie nesúvisia s dennými čítaniami počas liturgie.*

Kvetná nedeľa – 5. 4. 2020

Jn 1,12

Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno...

Nový otec - 22

V malom domčeku vypukol požiar. Skôr než mohli susedia niekoho zachrániť, celá rodina zahynula v plameňoch. Zachránilo sa len malé, asi deväťročné dievčatko, ktoré však malo na jednej strane tváre i tela silné popáleniny. Pretože celá jej rodina zahynula, susedia sa rozhodli poslať dievčatko do detského domova, ktorého riaditeľ sa volal pán Buckner.

Oznámili mu, kedy malá Mária príde a ktorým vlakom. Pán Buckner ju tam, pravdaže, čakal.

Keď Mária vystúpila z vlaku, oči mala červené od plaču. Akosi tušila, že práve on je teraz jej ochranca, preto sa mu prihovorila: „Ty si pán Buckner.“

On jej odpovedal: „Áno. Ty si Mária?“

Keď sa presvedčila, že je to ten pravý človek, položila hlavu na jeho kolená a srdcervúco sa rozplakala. Potom svojou malou, ohňom poznačenou tváričkou naňho pozrela a povedala: „Budeš musieť byť naraz mojím ockom aj mojou mamou.“

„Budem. Budem sa o to snažiť, ako najlepšie budem vedieť, Mária.“

Odišla s ním do jeho domova a bývala tam spolu s desiatkami ďalších detí.

Z času na čas som tento detský domov navštevoval a rozprával deťom príbehy. Videl som, ako riaditeľovi bežia deti v ústrety a vítajú ho, keď bol dlhý čas mimo domova. Malý drobzig bežal opreteký, pretože každý chcel k nemu dobehnúť čím skôr, objasť ho a pobožkať ako prvý. Medzi deťmi, ktoré ho jedného dňa čakali, bola aj Mária. Keď sa objavil, ostatné deti sa rozbehli a bozkávali ho, ale Mária zastala a so slzami v očiach ich zďaleka pozorovala. Keď ho ostatné deti privítali a vybozkávali, tento dobrý muž sa pozrel na ňu a povedal: „Mária, prečo si neprišla ku mne a nedala mi bozk na privítanie?“

To už bolo na ňu veľa. Nahlas sa rozplakala. Pán Buckner k nej pomaly pristúpil, pohladil ju po tvári, zdvihol ju hore a povedal: „Nerozumiem tomu dobre, Mária. Čo sa stalo?“

Pomedzi vzlyky pomaly odpovedala: „Ach, ocko Buckner, po tom požiari mám takú odpornú tvár, že nemôžem chcieť, aby si ma pobožkal. Ak ma však budeš mať aspoň tak rád ako ostatné deti a povieš mi, že ma ľúbiš, potom ma vôbec nemusíš pobožkať.“

Pondelok Veľkého týždňa – 6. 4. 2020

1 Kor 13,9-12

Lebo poznávame len sčasti a len sčasti prorokujeme. Ale keď príde to, čo je dokonalé, prestane, čo je len čiastočné. Keď som bol dieťa hovoril som ako dieťa, poznával som ako dieťa rozmýšľal som ako dieťa. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. Teraz vidíme len nejasne, akoby v zrkadle; no potom z tváre do tváre. Teraz poznávam iba čiastočne, ale potom budem poznať tak, ako som aj ja poznaný.

Neznáma tvár - 23

Dcéra slávneho maliara stratila zrak, keď bola celkom malá. Po matkinej smrti sa o ňu staral jej starostlivý a milujúci otec. Celé roky považovali lekári jej slepotu za nevyliciteľnú. Až nové chirurgické metódy priniesli nádej, že dievčatko bude môcť opäť vidieť. Keď ležalo po operácii v tmavej miestnosti a oči malo ešte zaviazané, myslelo na jedinú vec: Onedlho uvidím svojho drahého otecka!

Dlhé dni čakania sa skončili a dievčatku odstránili z očí obvazy. Konečne sa mohlo pozrieť do tej súcitnej tváre, ktorú tak dlho túžilo vidieť. Chvejúc sa vzrušením rýchlo zavrelo oči. O chvíľu ich otvorilo znovu, aby sa presvedčilo, že sa mu to nespína.

Keď ju ten, koho tak veľmi milovala, vzal do náručia, zvolala: „Celé roky som mala takého pekného ocka, a ja som o tom nevedela!“

Často premýšľam o tom, aký bude môj dojem, keď prvý raz uvidím Ježiša. Myslím, že moje prvé slová budú: „Ježiš ma naozaj miluje!“ Verím tomu už teraz, pretože Božie slovo hovorí, že namiesto mňa trpel na kríži.

Pán (je) bohatý pre všetkých, ktorí ho vzývajú: Lebo každý, kto bude vzývať Pánovo meno, bude spasený.

Šek - 24

Žobrák zastavil na ulici veľkomesta istého právnika a prosil o milodar. Keď sa právnik zahľad do jeho neholenej tváre, spýtal sa: „Nepoznám ťa odnikiaľ?“

„Zrejme áno,“ znela odpoveď, „som tvoj bývalý spolužiak zo školy. Pamätáš sa na mňa?“

„Pravdaže ťa poznám!“ A bez akýchkoľvek ďalších otázok vypísal šek na 5000€.

„Tu máš, vezmi si to a začni znova. Nezaujímam ma tvoja minulosť, no záleží mi na tvojej budúcnosti,“ povedal a vzápätí odišiel.

Žobrák sa so slzami v očiach vybral k najbližšej banke. Pri dverách zastal. Za sklom uvidel pekne oblečených bankových úradníkov a moderný interiér. Pozrel sa na svoje špinavé handry. „Nevezmú to odo mňa. Vynadajú mi, že som šek sfalšoval,“ zašomral a odišiel preč.

Na druhý deň sa títo dvaja muži stretli opäť. „Tak čo, Samo, čo si urobil s mojím šekom? Prehral si ho? Alebo si ho prepil?“

„Nie,“ povedal žobrák a vytiahol šek z vrečka svojho špinavého kabáta. Vysvetlil právnikovi, prečo si nevybral peniaze v hotovosti.

„Počúvaj, kamarát,“ povedal právnik, „čo robí ten šek platným, to nie sú tvoje šaty alebo tvoj vzhľad, ale môj podpis. Choď a peniaze si vyber!“

Biblia hovorí, že ten, kto uznáva Boha za svojho Pána, bude zachránený. Toto zaslúbenie je „bankovkou“ nekonečnej hodnoty. Ako hriešnici ju potrebujeme vierou „vymeniť“ za večný život. Nedovoľte, aby vám „biedy“ vašej minulosti zabránili vymeniť Boží „šek“ spasenia.

*Ak chceš vidieť biedu, pozri sa na seba.
Ak chceš vidieť zmätok, pozri sa vôkol seba.
Ak chceš vidieť šťastie, pozri sa hore.*

Viera je základom toho, v čo dúfame, dôkazom toho, čo nevidíme. Ňou si predkovia získali dobré svedectvo.

Tri vety - 25

Jednému mladému židovskému dievčaťu sa podarilo utiecť cez múr z varšavského geta (uzavretá mestská štvrť vyhradená pre židovských obyvateľov) a ukryť sa v jaskyni. Krátko pred tým, ako vojsko spojencov zvalilo múry geta a oslobodilo ľudí, dievča zomrelo v jaskyni. Skôr než zomrelo, vyrylo do steny tri vety:

Verím, že existuje slnko, aj keď ho nevidím.
Verím v lásku, aj keď ju necítim.
Verím v Boha, aj keď mlčí.

Prečítal som v živote mnoho múdrych a dobrých kníh. Ani v jednej som však nenašiel nič, čo by ma tak uspokojilo a potešilo moje srdce, ako tieto slová 23. žalmu: „Ty, Pane, si so mnou.”
Immanuel Kant

Zelený štvrtok – 9. 4. 2020

Rim 8,32

Ak je Boh za nás, kto je proti nám? Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!?

Obraz - 26

Istému bohatému mužovi zomrela manželka, keď ich syn bol ešte malý. Najal si preto gazdinú, ktorá sa o chlapčeka starala. Keď mal syn desať rokov, zomrel tiež. Zničený žiaľom z druhej straty zakrátko zomrel aj otec. Nenašli po ňom nijaký testament. A pretože nemal ani príbuzných, všetko pripadlo štátu. Osobné veci i majetok, vrátane veľkého domu, boli dané na dražbu. Stará gazdiná mala málo peňazí, no jednu vec túžila mať - portrét chlapca, ktorého mala rada a o ktorého sa starala. Keď už bolo všetko ostatné rozpredané a o obraz nikto nemal záujem, za niekoľko korún ho lacno kúpila. Vzala ho domov, začala utierať od prachu a leštiť. Keď ho prevrátila nabok, vypadol z neho akýsi papier. Bol to závet tohto bohatého muža, v ktorom určil, že všetko jeho bohatstvo má patriť tomu, kto miloval jeho syna tak veľmi, že si kúpil tento obraz.

Dedičstvo neba a nevyčerpatelne bohatstvo Božej lásky patria všetkým, ktorí dôverujú Božiemu Synovi a milujú ho.

Aj keby sa človek všetkého nasýtil, lásky sa nenasýti.
B. Nemcova

Veľký piatok – 10. 4. 2020

Mt 7,9-11

Alebo je medzi vami človek, čo by podal synovi kameň, keď ho prosí o chlieb? Alebo keby pýtal rybu, čo by mu dal hada? Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom; o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, čo ho prosia.

Rodičovské starosti - 27

„Veé, veéé, veeéé!”

Nasilu som otvorila oči, keď ma ten známy plač zobudil z pokojného spánku.

„Ach, nie!” zahundrala som. „Čo len môže teraz chcieť? Veď nedávno jedlo, odgrglo si, dokonca som ho i prebalila.”

Nahmatala som balík s pamperskami, našla fľašu a strčila ju Miškovi do úst. Zasa bol hladný!

Bez toho, aby som zasvietila, uvidela som na budíku čísla 2:56. Och, som taká unavená! Hneď som opäť zaspala.

O chvíľu ma už budilo prenikavé pípanie budíka, ktorý ukazoval 6:10. Bolo načase vstať a pripraviť sa do školy. Pravdaže, kým som Miša nakrmila, kým sa mu odgrglo a kým som ho prebalila, už som mala meškanie pol hodiny.

To všetko sa, samozrejme, stalo mne. No musím vám niečo vysvetliť. Mišo nebol skutočné dieťa - ale umelé.

Ako študenti strednej školy sme boli poctení tým, že každý z nás dostal možnosť 48 hodín sa starať o tamagoči - umelé dieťa. Tento milý malý batôžtek radosti sa správal presne ako skutočné dieťa - plakal v tej najnevhodnejšej chvíli, každú chvíľu chcel jesť, musel si odgrgnúť, lebo ináč sa dusil; bolo ho treba dokonca prebaľovať. Okrem toho, museli ste byť k nemu milí a láskaví.

Takže už viete, že ja nie som skutočný rodič. No počas tých dvoch dní s Mišom som neraz premýšľala, ako sa rodičia dokážu prinútiť starať o malé deti, ktoré sa im za to ničím neodplatia.

Aby naplnili ich potreby, obetujú všetko - svoj spánok, voľný čas i zaužívané zvyky. To je obeta!

Potom som začala myslieť na iného rodiča - „Rodiča“, ktorý pre svoje deti urobil oveľa viac ako to, že im „strčil fľašu s mliekom do úst“. Za toľko fňukajúcich a nespokojných detí dal svoj život! Niektoré z nich si jeho obeť zrejme ani neuvedomujú.

Tak vyzerá skutočná láska!

*Potrebujeme štyri objatia denne, aby sme prežili.
Potrebujeme osem objatí denne, aby sme vydržali.
Potrebujeme dvanásť objatí denne, aby sme rástli.
Virginia Satirová*

Biela sobota – 11. 4. 2020

Mt 6,7.8

Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. Nenapodobňujte ich; veď váš Otec vie, čo potrebujete, prv, ako by ste ho prosili.

Slohová práca - 28

Mladá učiteľka na prvom stupni základnej školy požiadala žiakov, aby za domácu úlohu napísali, ako si predstavujú Pána Boha. Osemročný Danko napísal:

„Jednou z hlavných povinností Pána Boha je vyrábať ľudí, aby bolo dosť tých, ktorí sa budú starať o rôzne veci tu na zemi. Nerobí dospelých ľudí, len bábätká. Myslím, že preto, lebo sú menšie a robia sa ľahšie. Nemusí strácať svoj drahocenný čas tým, že ich učí chodiť a rozprávať. To nechal mamám a otcom. Myslím si, že to funguje celkom dobre.

Druhou jeho najdôležitejšou prácou je počúvať modlitby, je ich veľmi veľa, pretože niektorí ľudia, ako napríklad kňazi a iní, sa modlia viackrát, nielen pred spaním a stará mama a starý otec sa modlia pred každým jedlom (s výnimkou, keď jedia sladkosti). Boh preto nemá čas počúvať rádio a pozerať sa na televízor. Keďže počuje všetko, nielen modlitby, do jeho uší musí prichádzať strašný hluk, ak, pravdaže, nevymyslel nejaký spôsob, ako ho vypnúť. Myslím, že by sme mali byť všetci trocha

tichšie. Boh vidí všetko, počuje všetko a je všade. Kvôli tomu je dosť zaneprázdnený. Preto by ste nemali mrhať jeho časom prosbami za veci, ktoré nie sú dôležité, prekračujú možnosti rodičov alebo za niečo, čo povedali, že nemôžete mať."

*Nebeský Otec je príliš dobrý na to, aby bol neláskavý
a príliš múdry na to, aby robil chyby.*

VEEKONOČNÁ NEDEĽA – 12. 4. 2020

Jn 21,15-17

Keď sa najedli, Ježiš sa opýtal Šimona Petra: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma väčšmi ako títo?“ Odpovedal mu: „Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje baránky.“ Opýtal sa ho aj druhý raz: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma?“ On mu odpovedal: „Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje ovce!“ Pýtal sa ho tretí raz: „Šimon, syn Jánov, máš ma rád.“ Petra zarmútilo, že sa ho tretí raz spýtal: „Máš ma rád?“ a povedal mu: „Pane, ty vieš všetko ty dobre vieš, že ťa mám rád.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje ovce!“

Na brehu - 29

Vstal som skoro ráno a šiel na breh mora pozorovať východ slnka. Krása Božieho stvorenia sa jednoducho nedá opísať. Sledoval som východ slnka a chválil Boha za také krásne dielo. Ako som tam sedel, pocítil som, že Boh je so mnou. Spýtal sa ma: „Miluješ ma?“ Odpovedal som: „Pravdaže, ty si môj Pán a Spasiteľ!“

Potom sa ma spýtal: „Keby si bol telesne postihnutý, aj vtedy by si ma miloval?“ Bol som v rozpakoch. Pozrel som sa na svoje nohy, ruky i zvyšok tela a čudoval sa, koľko vecí by som nebol schopný robiť; veci, ktoré som považoval za samozrejmé. Odpovedal som: „Bolo by to ťažké, Pane, ale stále by som ťa miloval.“

Potom Pán povedal: „A keby si bol slepý, miloval by si mňa a moje stvorenie?“

Ako by som mohol milovať niečo bez toho, aby som to videl? Potom som si pomyslel na všetkých nevidiacich. Koľkí z nich napriek slepote milujú Boha a jeho stvorenie? A tak som odpovedal: „je ťažké vôbec pomyslieť na to, ale stále by som ťa miloval.“

Potom sa ma Pán spýtal: „A keby si bol hluchý, počúval by si moje slovo?“

Ako by som mohol počúvať, keby som bol hluchý? Ale potom som pochopil. Počúvať Božie slovo sa nedá len ušami, ale aj srdcom. Odpovedal som: „Bolo by to ťažké, ale stále by som počúval tvoje slovo.“

Potom sa Pán spýtal: „A keby si bol nemý, stále by si chválil moje meno?“

Ako by som mohol chváliť bez hlasu? Ale prišiel som na to, že Boh chce, aby sme mu spievali celým srdcom i dušou. Chváliť Boha nemusíme len piesňou, ale i slovami vďaky. Odpovedal som: „Aj keď nie piesňou, ale chválil by som tvoje meno.“

A Pán sa spýtal: „Naozaj ma miluješ?“

Celkom isto a bez akýchkoľvek pochybností som smelo povedal: „Áno, Pane! Milujem ťa, pretože ty si jediný pravý Boh!“

Myslel som si, že som odpovedal dobre, no Boh sa ma spýtal: „Prečo potom hrešíš?“

Odpovedal som: „Pretože som len človek. Nie som dokonalý.“

„Prečo potom v časoch pohody odo mňa odchádzaš? Prečo sa vážne modlíš len

vtedy, keď ti je zle?"

Neodpovedal som. Premohla ma ľútosť.

Pán pokračoval: „Prečo spievaš a hľadáš ma len na sv. omši? Prečo si pýtaš veci tak sebecky a prečo máš s nimi zlé úmysly? Prečo sa za mňa hanbíš? Prečo nešíriš evanjelium? Prečo sa v problémoch sťažuješ iným, keď ja ti ponúkam svoje rameno, aby si mohol vyliat' svoj žiaľ mne? Prečo sa vyhováraš, keď ti dávam príležitosti slúžiť v mojom mene?"

Chcel som odpovedať, ale nevedel som, čo mám povedať. Po líkach sa mi kotúľali slzy.

„Máš dar života. Požehnal som ťa nadaním, aby si mi slúžil, ale ty stále odchádzaš. Zjavil som ti svoje slovo, no nehľadáš v ňom múdrosť pre život. Chcel som ti niečo povedať, ale tvoje uši boli hluché. Ukázal som ti svoje požehnanie, ale tvoje oči sa odvrátili. Poslal som k tebe svojich sluhov, ale ty si nečinne sedel a vyhnal ich preč. Počul som tvoje modlitby a na všetky som ti odpovedal. MILUJEŠ MA NAOZAJ?"

Nedokázal som odpovedať. Ako by som mohol? Bol som v rozpakoch. Nemal som žiadnu výhovorku. Čo som na to mohol povedať? V mojom vnútri sa niečo pohlo. Povedal som: „Odpusť mi, prosím, Pane. Nie som hodný byť tvojím synom (dcérou).“ Pán odpovedal: „To je moja milosť, moje dieťa.“

Spýtal som sa: „Prečo mi potom ustavične odpúšťaš? Prečo ma tak miluješ?"

Odpovedal: „Pretože si moje stvorenie. Ty si moje dieťa. Nikdy ťa nezavrhnem. Keď plačeš, mám s tebou súcit a plačem s tebou. Keď kričíš od radosti, smejem sa s tebou. Keď si na dne, povzbudzujem ťa. Keď padáš, dvíham ťa. Keď si unavený, nesiem ťa. Budem s tebou až do posledných dní a budem ťa milovať naveky.“

Ešte nikdy predtým som tak neplakal. Ako som len mohol byť taký chladný? Ako som ho mohol tak veľmi raniť? Spýtal som sa: „Ako veľmi ma miluješ?"

Môj Pán vystrel svoje ruky a ja som uvidel klincami prebodnuté dlane. Sklonil som sa k nohám Krista, môjho Spasiteľa... a prvýkrát som sa skutočne modlil.

Boh je láska.

Biblia

Drahí priatelia,

sme na konci nášho pôstného putovania po Biblii. Ak sa Vám citáty z Biblie a príbehy páčili, napíšte nám o tom. Váš list o prežívaní pôstneho obdobia vhod'te do schránky pri vchode do fary. Tešíme sa na Vás.

Dovidenia, vlastne „dočítania“ na začiatku adventu!